

Att såga bräder har aldrig på någon ort i Sverige varit en så indräktig näringsgren, att enskilda skogar kunnat dertill förträdesvis användas; och svårligen skall man uppsöka ett enda hemman, som förbrukat sitt öfverskott af skog, utöfver eget husbehof, endast till afsalu af bräder. Men om sådana hemman finnes, och om alla svenska jordägare hade lust och tillfälle, att på detta sätt draga vinst af sina skogar; så är det säkert, att skogshushållningen derigenom skulle vara i det yppersta möjliga skick. Det är icke tänkbart, att en skog, hvars afkastning ensamt beräknades på brädtillverkning, någonsin skulle utödas. Der finge ej huggas annat än de stora och mogna träden, och deraf följer ju omedelbart, att skogen beständigt skulle vara uppfyllt med ämnen till sådana träd, det vill säga med träd af alla mindre dimensioner och tjenliga till alla andra hushållsbehof. Brädsågåendet kan således i afseende på tillgångarne aldrig komma i kollision med landtmannens öfriga yrken; och det land, som slutligen, när alla andra länder äro skoglösa (om sådant en gång inträffar) äger tillfälle och nog urskillning, att begagna deras förlägenhet och göra sig till monopolist af all brädtillverkning, skall se sina skogar progressiit förherrligas och bli alltmer ett outtömligt magasin af skogsprodukter.

Ingen skog har, i Sverige eller annorstädes, blifvit förödd genom brädsågående; och likväl synes det i våra författningar, såsom vore detta möjligt, och mången tror så, i anledning af författningarne, utan att gifva sig så mycken tid till eftertanka, att man frågar sig sjelf, om det är möjligt, att författningarne hafva en sådan mening.

Det är sannt, att fastän sågåendet aldrig kommer i kollision med landtmannens behof, det likväl kan komma i strid med

andra slags skogsbehof. På denna grund har tillsyn öfver sågande i bergslager och på krono-allmänningar blifvit påbudet. Der storryke och gröfsta slags byggnadstimmer behöfver sparas, kan brädsågåendet göra intrång; och det är naturligt, att af sådan anledning både kronoskogar och bruks-distrikter blifvit underkastade inskränkning i friheten att tillverka bräder, eller totala förbud deremot. Men detta är också för närvarande, mig vetterligen, den enda inskränkning, som författningarne stadga i rättigheten till denna tillverkning; och lika tydligt som det är, att i alla andra fall en sådan industri ej kan vara skadlig, lika tydligt är det äfven, att hvad författningarne nämna om sågåndets skadlighet för skogarne ej kan förstås om sågande på andra orter, än der denna skadlighet verkligen äger rum.

Hos Tit. utbeder jag mig allerödmjukast, att Konungens Befallningshafvandes nu, såsom jag hoppas, fullständigt vederlagde Resolution må höggunstigt uphäfvas, och målet öfverförvisas till Konungens Befallningshafvande, med föreskrift, att hufvudsakligen pröfva detsamma i dess varande skick, och utan någon föregående ny åtgärd af Undersökningsrätt, helst denna rätt i alla delar upfyllt sin pligt.

Insändt.

Frågas: om vid nu inträffade omständigheter, att de båda brödra-riken Sverige och Norrige hvar för sig men på samma gång finna behof af en förbättrad Civil- och Criminal-Lag, det icke vore ett värdigt föremål för vederbörandes omtanka att vidtaga åtgärder till beredande af en fullkomlig likstämmighet i de Lagförslag, hvilka utarbetas för att hvardera Rikets Representanter föreläggas. Likasom gemensamma lagar och deraf beroende likadan

odling äro ibland de kraftigaste föreningsband emellan folkslag, så är också en be-
 fästad skiljaktighet i dessa afseenden ett det
 säkraste medel att för secler hålla folken
 främmande för hvarandra. Men en sådan
 afsigt kan icke tänkas såsom grund för
 underlåtande af ifrågasatte åtgärder, då
 det Skandinaviska Statsförbundet tvertom,
 efter allt menskligt förutseende, måste sö-
 ka den tillförlitligaste borgen för sitt fram-
 tida sjelfbestånd i en allt fastare och fa-
 stare delarnes hopsmältning. — Hvad kan
 då ligga i vägen för det goda ändamå-
 let? — männe de närvarande lagarnes olik-
 het i båda Riken? Säkerligen icke, det är
 just dessa lagar, som skola förändras. —
 Eller kanske snarare att nuancerne i se-
 der, klimat, näringsfång, o. d. skola få det
 ledsamma updraget att paradera såsom fö-
 revändningar till Sveriges och Norriges lag-
 skilnad? — Hvad! en och samma rätts-
 grund skulle äga alldeles lika tillämpning
 på en sträcka längs efter riksgränsen af
 hela 150 mil i norr och söder, i så olika
 klimat, under så olika polhöjd, bland så
 olika folkstammar som t. ex. Svenskar och
 Lappar, med så serskilta seder, språk,
 lynnen, näringsfång; men denna rättsgrund
 skulle anses behöfva betydligt olika tilläm-
 pas inom rymden af några mil, ja inom
 några stenkast öfver riksgränsen i öster och
 vester, bland menniskor, som oaktadt de
 ända tills våra dagar för det mesta haft
 serskilt öfverhet, likväl alltid varit förena-
 de af en hufvudsaklig öfverensstämmelse i
 egenheter och natur-förmåner, af person-
 lig grannsämja och enskilda blodsband.

UTLÄNDSKA NYHETER.

Spanien. Bref från Barcelona berätta om den
 ifver och beredvillighet, hvarmed folket, både där

och i nästa provinser, låter inskrifva sig vid mi-
 licien, och om den ovanliga moderation, lugn och
 förstånd, som klubbarne visa. — Konungen har
 afskaffat de serskilda embetsmän, som hade upsig-
 ten öfver Hertigens af Tamames inkomster, all-
 denstund constitutionen icke erkänner några pri-
 vilegier; hvarföre Hertigens borgenärer finge göra
 sina anspråk gällande vid allmänna domstolarna,
 hvartill de förut icke varit berättigade. — De af-
 gifter, som för vid tullarna upburits för inquisi-
 tionens räkning och i dess namn, äro afskaffade,
 äfven som alla afgifter på böcker och kopparstick,
 som införas. Skyldigheten att, för flottans be-
 höf, hembjuda kronan allt timmer, är afskaffad,
 i enlighet med Cortes's beslut; och hvar och en
 inträder i full dispositionsrätt öfver sina skogar.

Mina står i stark opposition mot klubben
 i Pamplona. Journal de Debats berättar, att
 han, med en hop officerare, som syntes beredde
 att bruka sabeln, begilvit sig in i klubben; men
 medborgarne drogo laddade pistoler ur fickorna,
 hvilket bragte honom till eftertänka.

En prest i Biscaya har predikat mot consti-
 tutionen, såsom oförenlig med christna religionen.
 Genast gafs befallning om prestens häktande; men
 han flydde till Bayonne.

Hert. af S. Fernando skall hafva äfven antagit
 namnet Quiroga, emedan han härstammar från
 den familjen.

Gen. Capitainen i Arragonien, Marq. de La-
 zan, som genom ett Kongl. decret blifvit afsatt,
 blifver nu på sin plats, till följe af folkets ofta
 uprepade önskan.

Frankrike. Då utskotts-betänkandet d. 12
 Maj i Dep. Kammaren framlades angående Du-
 mouts petition mot exceptionslagarna, fattade Con-
 stant i tillfället att yttra sig öfver det oförsvarliga
 sätt, hvarpå Censuren utöfvades, hvars ändamål
 varit att ur tidningarne bannlysa skällsord och per-
 sonaliteter, men som nu partiskt tillät Ultra-
 bladen att, med fördubblad styrka och i samma ton
 som revolutions-bladen 1793, häri fortfara. Däre-
 mot tilläts icke att med den minsta rad vederlägga
 dylika skamlösheter. Dessa blad hade tilltit sig att
 till de skändligaste uprorsstiftare och mördare räkn-
 na Deputerade, Pairs och den förra Krigsmini-
 stern, för ett i Pairskammaren hållet tal. Såsom
 exempel anförde C. ur Gazette de France: att
 Gravier dagen före sitt brott spisat med stora och
 constanta (detta ord var cursift tryckt) liberala;
 ur Quotidienne: att bref, funna hos Gravier,
 visade, att han stått i correspondence med de be-

kanta capitalisterna; att de tänkesätt, Louvel och Gravier bekände, voro desamma, som lysas i några Saloner vid Chaussée d'Antin (der de förnämsta liberala Deputerade bruka samlas); att Graviers raketer voro betalade af de bidrag, som Minervé samlat för Champ d'Asyle o. s. v. C. kunde icke begripa, hvar Ministrarne tagit sina censurer; ur revolutions-smutsen, tycktes det . . .

— Hr. Méchin yttrade bland annat: om denna scandal fortfore i 24 timmar till, skulle Ministrarne utsätta sig för en anklagelse. Gen. Demarçay sade: Inrikes Ministern har, vid tryckfrihetslagens framläggande, på det pompösaste utstrukt det milda sätt, hvarpå den skulle handhafvas, så att hvar man skulle vara förtjeust; nu såges sättet. D. föreslog derföre, att petitionen måtte förvisas till Conseil-Presidenten, på det Hr. Pasquier, som offentligen förklarar, att lagen skulle med partiskhet handhafvas, måtte få det nöjet att se sina önsknings uppfyllda. Detta förslag antogs icke, men deremot Constants om förvisning till inrikes ministern, oaktade alla bemödanden af högra sidan. Detta är på en tid de liberalas första seger. Ultras-bladen svänga sig förskräckligt vid berättelsen om denna session. — D. 15, då discussionen öfver Vallagen begyntes, tog inrikes ministern först ordet, för att förbehålla Constant ofvanförda utfall mot censorerna, men blef varmt och kraftigt af honom tillbakavisad.

Öfver sjelfva vallags-förslaget talte först Gen. Foy emot, Labourdonnaye och Hernoux för, samt Français emot. Deane sistnämnde talade för första gången, men med en så ovanlig talent, att de bulersamma bifallen måste hämmas med rop på ordning.

Pairskammaren har begynt, såsom domstol, handlägga Louvels mål. — Redactören af Constitutionel är dömd till 2 års fängelse och 12,000 Fr. böter. — Anklagelse-kammaren i Lyon har resolverat, att emot de för national subscriptionen där anklagade icke något åtal ägde rum; men krono-åklagaren har värdjat.

England. Underhuset är nästan uteslutande sysselsatt med petitioner, föranledda af den allmänna nöden. D. 12 Maji förekommo åter petitionerna om landbrukarnes nöd. Sådana petitioner inflyta dagligen i stor mängd från alla kanter, och synas upgjorda mest för att motverka manufacturisternas. Hr. Humie sade: den tilltagande mängden af dylika petitioner kommo honom att frukta, det man hade för afsigt att ännu mer öka eländet i landet genom ännu större inskränku-

gar i införseln. Landbrukarnes nöd voro på intet sätt att jemnföra med manufacturisternas; och han hoppades, att Huset icke ville öka den sednare, för att öka de förres vinst. Häröfver var Hr. Curwen förvånad; den högtärade Ledamöten måtte icke halva sett på petitionerna, som icke åsyftade stegring i spannemålspriset, utan blott en undersökning. Han måste undanbedja sig anmärkningar, som endast tjenade att väcka afund och misstroende mellan två i den allmänna nöden lika deltagande klasser. Ingen annan hjälp syntes honom möjlig, än pålagornas minskande; och denna voro endast möjlig genom minskning i räntorna på national-skulden. — Sir J. Newport sade, att folkets petitioner borde alltid emottagas och med aktning behjertas. Frågan, hvars undersökning petitionärerne begärde, voro af högsta vikt. — Häruti instämde de flesta, om ock af olika orsaker. Lord Nugent var öfvertygad, att spannmåls-lagarna (införsel-förbuden och de höga tulltaxor-ne), som blott verkade prisernas stegring, tjente landbrukaren till intet, emedan de oundviktigt höjde arbetspriser och fattig-taxor. Premier för införsel skulle mest upphjelpa åkerbruket. — Böneskrifternas tryckning beslöts.

En petition om Parlaments-reform, undertecknad af 3016 Newcastle's invånare, har blifvit framlagd. Den gick ut på hortare parlamentet och vidsträktare rösträttighet. Hr. Ridley, som framlade den, yttrade, att de undertecknade voro alla aktningvärdiga män. Hr. Lambton understödde motionen om tryckning; petitionen komme, sade han, från medelclassen, då Mayoren och andra embetsmän vägrat att bivista sammankomster. Han hoppades, att exemplet skulle allmänt följas; och upfyllandet af petitionärerens önskan, mer än någon ting annat, bidra till sinnenas lugnande. Petitionen mottogs. — En annan, af Liverpools invånare, som innehöll, att ingen, som har embe- te af kronan, sinne sitta i underhuset, lades på bordet. Hr. Bennet förkunnade motion i ämnet. — Hr. Hobhouse framlade en petition af Oldhams invånare, som besvärade sig öfver lidna misshandlingar af militären. Hr. Olive anmärkte, att denna petition syntes uppsatt af redactören till Manchester'ska Anmärkaren, som enkom dertill blifvit kallad från London. En revolutionsfest hade nyss blifvit firad i Oldham, då en af skå-larna lydt så: "måtte skinnnet flås af de lojala och spännas på trummorna, för att uphåda reformisterna." Petitionen lades imedlertid på bordet och Burdett har förklarar sig vilja väcka motion

7 anledning deraf. — Då Hr. Dugdale ingaf en petition af Birminghams handlande och invånare, angående stockningen i rörelsen, berömde Hr. Brougham skriftens opartiska ton; men beklagade, att de nuvarande ministrarne ägde hvarken nog förtroende hos nationen eller nog anseende utomlands, för att kunna skaffa hjälp, ja han vore öfvertygad, att intet parti i underhuset var mäktigt nog, för att uppställa en styrelse eller en så djup och vidsträckt undersökning, som tiden fordrade. (I anledning af detta och dylika yttranden, talas mycket om minister-förändringar. Om ock, enligt B:s ord, nya ministrar icke äro mer i stånd att afhjelpa landets nöd, så torde de dock, såsom inkallade för ett så uttryckligt ändamål, vara tvungna att icke hylla många anspråk och missbruk, och att lätta, så mycket som möjligt, i enskilda fall.

En sänling af skeppsredare har beslutit en petition till Parlamentet emot ändringar i införsel-lagarne, då det, genom Barings tal, kunde komma i fråga att göra trädvaru-handeln på Canada in-trång. Denna handel har nemligen, efter de nu varande afgifternas läggande på trävaror från Östersjön och Norrige, mycket stigit och sysselsätter 17,000 Engelska matrosar. Därföre beslöts, att hvarje lättnad i afgifterna på Baltiskt timmer skulle leda till total undergång för handeln med det Britiska America. Baring, som var närvarande, tillstod sig icke hafva käunt förhållandet eller vidden af handeln på Canada. Då sedermera i underhuset Hr. Findlay framlade en petition af Glasgows köpmän och manufacturister om handelsfrihet, och förklarade de opolitiska inskränkningarna för hufvud-orsaken till den herrskande nöden, samt att, efter Barings tal i huset, nytt förtroende visat sig i manufactur-districterna; så lyckönskade Baring honorn och huset öfver denna omständighet och tillade: man kan icke vänta, att handeln någonsin åter stiger till den under sista kriget onaturligt tillkonstlade höjd, utan blott till ett riktigt förhållande med andra länders. Denna mårgeon har jag bivistat en sänling af skeppsredare och med nöje funnit, att alla, undantagande i frågan om trädvaru-handeln, fullkomligt förenat sig med hvad jag nyligen sagt i huset.

Kingsbench har nu förkunnat domen öfver Hunt, som skall sitta 2½ år i fängelse och sedermera i fem år ställa 1000 Punds borgen för beskedligt upförande. Till samma slags straff men

med miuskning i tiden och borgessumman, äro hans kamrater Johnson, Healy, Wolseley och Harrison dömda. Allasammans äro redan af-förda i fängelse. Men sedan detta skett, tros rättgång med allvar komma att börjas emot de embetsmän i Manchester, som misshandlat Konungens undersätare där d. 16 Augusti.

I ett mål, angående en Irländsk katolsk prest, har Kingsbench beslutit skrifvelse till Päfven och de förnämsta Cardinalerne, att inhenta deras yttrande.

America. Sir Hudson Low skall bereda sig på afresa från S. Helena och endast afvakta sin efterträdare. Detta regeringens steg att återkalla nämnde Gouverneur, synes lofva Napoleon mera frihet och mildare behandling. Amiralen på der- varande station har blifvit förbjuden att lemna pass till besök i Longwood. Alla exemplar af O'Mearas skrift, som finnas på ön, efterforskas, alla som äga dem upfordras till deras utlemnande och pris är satt på deras upläckande. Då förnäma resande vilja besöka Napoleon, heter det alltid, att han vill ingen se, ehuru väl underrättade personer påstå, att det förhåller sig tvärtom.

Underrättelsen om revolutionen i Spanien har kommit till Trinidad och väckt den högsta för- vånning.

Bolivar går mot Sta. Marta. Vice Presidenten, Doctor Zea, har afrest från Angustura, med hela resten af offentliga skattkammaren, omkring 100,000 piaster, för att i Vestindien upköpa gevär. Derpå reser han till Europa, för att upgöra några ange- lägenheter med Päfven.

Stockholm. I dag inrycka Helsing- och Daliregimenterna, samt Jemtlands Hästjägare-corps på Ladugårdsgårde; i mårgeon de öfriga corpserne. Genom bref af d. 29 sistl. Febr. till Krigs-Collegium, General-Adjutanten för Arméen, H. K. H. Kron-Prinsen, samt Brigad-Cheferne för de till öfniings-lägrer beordrade trupper, har Kongl. Maj:t i nåder förordnat, att Öfverbefälet vid alla vapen af Indelta Arméen, i likhet med hvad som skett i Skåne sistl. år, beräknar aflöning efter rese-regle- mentet, med 50 procents förhöjning samt rationer in natura för effective medhafvande hästar, och Underbefälet erhåller portion in natura eller dess värde.

